

C A R M E N,
Q V O D
VIRO CLARISSIMO ac DOCTISSIMO,
DOCTORI SVO MERITISSIMO
STEPHANO SABEL,

D V M
DIEM NOMINI SVO SACRAM
ANNO MDCCLXXXIII. DIE XXVI. DECEMBRIS
SANVS ET INCOLVMIS
CELEBRARET

ORDO SECVNDVS
GYMNASII POSONIENSIS A. C.

A D
TESTANDVM GRATVM ANIMVM
CANENTE

A D A M O I V Á N Y O S,

EIVSDEM CLASSIS CVLTORE

TYPIS EXCVDI CVRANTIBVS

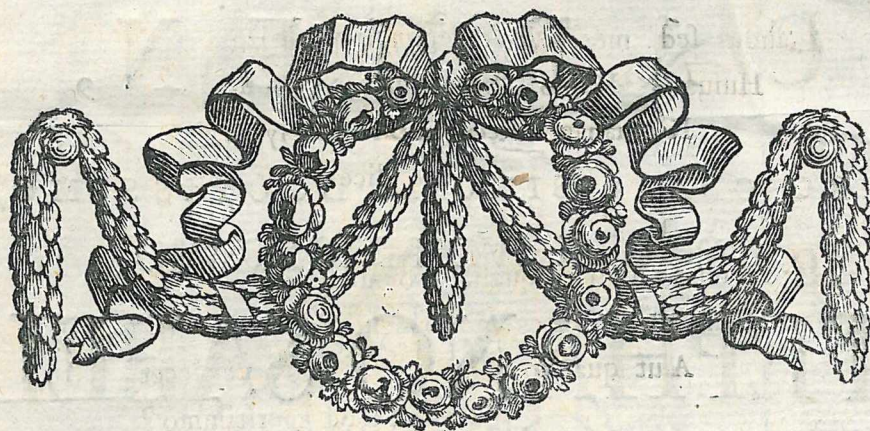
GEORGIO COMÁROMI,
MAXIMILIANO IORGOVITS,

FRANCISCO OTTLIK,
IOSEPHO OTTLIK,

EXHIBET.

POSONII,
LITERIS ANTONII LOEWE.

— — — Polus dum sidera pascet:
Semper honos nomenque TVVM laudesque manebunt.

VIRGIL. AENEID. LIB. I. V. 612.

Musae Castalides sumite barbiton,
Cantus dulcisonos fundite, fundite,
Ventis tristitiam tradite, festaque
Laetae pangite carmina:

Ludi nam STEPHANVS dulce decus fui,
SABEL Rhetorices DOCTOR amabilis,
Faustis sideribus nominis hac die
Festum contigit annum.

Hic nos ingenuis artibus imbuit,
Nil parcit studio, nilque laboribus,
Noctes atque dies ducit ad ardua
Montis Pierii iuga.

Ostendit, docet et Numinis optimi
Praeceptum, patriae vultque viros dare
Olim proficuos, nec retinet labor
Vllo tempore durus hunc.

Laudes sed meritas dicere quis queat
Huius? Nemo, licet Tullius ore sit,
Romanæ fidicen vel teneat lyrae
Digne dicere par erit.

Pro tantis meritis qualia proemia
Nunc tu restitues pierius chorus,
Aut quando facies huic satis, ut decet
DOCTORI meritissimo?

Nunquam; nostrae etenim non opis est TIBI
Grates pro meritis reddere debitas,
Quamuis quadrupedes mille demus citos,
Ingentemque pecuniam.

Et quid dein fluvii dona iuvant Tagi,
Gemmae siue maris, thura Sabaeaque?
Aetas haecce prior, quam rudis! obtulit
Aris saepe litans diis.

Non accensa placet flamma tonantibus,
Non combusta sacros victima per focos;
Verum vota pio pectore quae fluunt,
Haec vere recreant polos.

Et TV propterea suscipe munera,
Non regalia, verum ex animo data
Pergrato, accipias, quae poterat TIBI
Vates scribere carmina.

Quis, quod grata dies nominis est TVI
Praefens, IPSE malis liber et omnibus
Es, gestit nimium, vota quae talia
Pro TE fundere cogitat:

Is, qui cuncta suo numine condidit,
Et mundum sapiens nunc quoque de throno
Sublimi regit, ac propositum videt
Cordis proemia larga det;

Vivas, et placide transige tempora
Vitae, moeror eant, cura, dolor procul
Vt sic Nestoreos auspice Numine
Vivendo superes dies.

Nomen, quod radios latius exerit
Iam dudum, niteat lumine porroque
Claro, nec subeat nubila dum TVVM
Corpus spiritus excitat.

Tandem barbara cum dissecat Atropos
Filum, dum fugiet membra calor TVA,
Detur pro meritis innumeris TIBI
Sanctorum domicilium.

Nos, dum praecipites cursibus in freta
Labentur fluvii, lucida dum polo
Fulgebunt nitido sidera, Nominis
Viuemus memores TVI.

